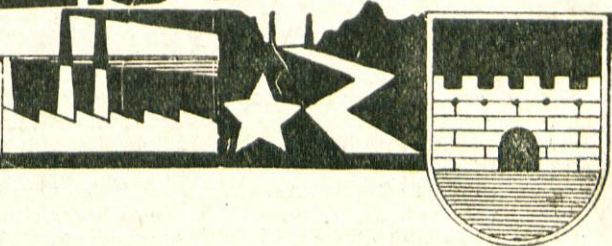

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO IV.

Tržič, 15. decembra 1955

Št. 20

Delovni kolektiv Tovarne finega pohištva odkril spominsko ploščo svojim tovarišem žrtvam fašizma

Na dan republike je kolektiv Tovarne finega pohištva Tržič odkril spominsko ploščo 14 padlim borcem in talcem, nekdanjim članom tega kolektiva. Slovesnosti so poleg tržiškega prebivalstva in članov delovnega kolektiva prisostvovali tudi vsi odborniki ljudskega odbora na čelu s predsednikom tov. Cerarjem ter zastopniki raznih organizacij, na čelu s predsednikom SZDL in sekretarjem komiteja ZKS tov. Hrovatičem. Navzoči so bili tudi žena padlega borca Vinka Zavrla in njen sin, ki se uči mizarske obrti, ter sin Stanka Bečana, ki je tudi učenec te stroke.

Ploščo je v imenu kolektiva odkril sekretar osnovne organizacije ZK tov. Zmitek Stanko, ki je v svojem nagovoru dejal:

»Ob tem svečanem trenutku, ko odkrivamo spominsko ploščo nekdanjim članom našega kolektiva, ki so žrtvovali svoja življenja, da lahko mi ustvarjamo, je prav, da se z nekaj besedami dotaknemo življenja teh junakov borcev in talcev.

Posebna naša misel naj vešča padlemu junaku, katerega ime se kot prvo blesti na tej plošči, tov. Stanku Bečanu. Njegovo revolucionarno delovanje sega že v čase predaprilske Jugoslavije in je važno za razvoj delavskega pokreta v našem kraju, zlasti pa še za prve težke dni, ko se je pričelo porajati odporiško gibanje. Stanko, kot človek skromen in pošten, živi v spominu vseh starejših delavcev, saj je pričel svojo življenjsko pot v tej tovarni kot vaje-nec in jo nadaljeval kot mizar. Nekaj dni pred napadom Nemčije na SZ je odšel z borci, ki so prižgali prvo luč upora nad nasiljem v Tržiču. Bil je član KP in je v tistih časih zavzemal važne funkcije v porajajočem se gibanju. Kako nevaren je bil okupatorju, priča razpis nagrade na njegovo glavo v znesku 3 tisoč RM. Pri Letenacu je kot komandir čete žrtvoval svoje življenje za ideale, ki jim je bil vdan z vsem srcem. Njegova smrt je težko odjeknila med vsemi, ki so ga poznali.

Prav tako svetel lik predstavlja Srečko Perharc, ki je ob aretaciji leta 1942 pobegnil iz tržiških zaporov, kamor so ga vtaknili Nemci zaradi aktivnega delovanja proti njim. Takoj po pobegu se je

pridružil borcem. Leta 1943 je podlegel ranam pri Begunjah.

Vinko Zavrl je kot skromen mizar preživel svojo družino in se priključil NOB leta 1943 iz prepričanja, da samo oborožena borba in upor rodita svobodo. Za to svoje prepričanje je dal življenje na Stajerskem.

V borbi so padli tudi tov. Vengus, Solar, Zupan, Bevc, Košir, kot talci pa Dovžan, Kokalj, Čarman in Ahčin, ki so bili izdani, ko so se sestali na Čarmanovem domu.

Vs ti, kateri imena so vklesana na tej plošči, bodo živeli v naših srcih naprej, Bečan in Zavrl pa sta med nami po svojih sinovih, da nadaljujeta delo svojih očetov. Naša dolžnost je, da jima pri tem delu pomagamo in ne samo njima, temveč tudi sinu Karla Bečana in Povhetu, katerih roditelji so dali življenje za boljšo bodočnost svojih otrok. Naša posebna skrb naj velja vojnim sirotam, ki se ali se še bodo vzgajali v tem kolektivu, da bo iz njih zrasel nov rod, ki bo s ponosom nosil imena svojih očetov.

Ta plošča pa naj bo živa priča zanamcem o junakih, ki so nekdanj delali v tej stavbi in se borili za pravice, kolektiv pa jo bo čuval iz roda v rod,« je zaključil tov. Zmitek.

Spomin padlim so nato navzoči počastili z enominutnim molkom, pevci - mizarji pa so zapeli dve pesmi. Slovesnost je zaključila godba tržiške »Svobode«.

VAŽNA PRIDOBITEV V ZOBNI AMBULANTI

Po štiriletnem prizadevanju je uspelo sedanjemu uprav-nemu odboru Zdravstvenega doma v Tržiču in strokovnemu vodstvu ambulant, da sta z razumevanjem in finančno podporo Zavoda za socialno varovanje in ljudskega odbora nabavila rentgenski aparat, ki je bil Tržiču tako potreben. Saj se lahko marsikdo spomni, kako težko mu je bilo priti do potrebnega časa za vožnjo v Kranj k slikanju zob.

Aparat je bil pripravljen za slikanje prav za praznik republike. S tem sta uprava Zdravstvenega doma in njegovo strokovno vodstvo dala poudarek našemu največjemu državnemu prazniku, rojstvu

IZ „URADNEGA VESTNIKA“ OLO KRANJ

Odlok OLO Kranj o proglasitvi potoka Besnice s pritoki in dela Tržiške Bistrice za gojitveni vodi

Na podlagi 2. odsat. 15. čl. zakona o okrajnih ljudskih odborih (Uradni list LRS šte. 19-89/52) v zvezi z 20. členom in 4. ter 5. točke 36. člena zakona o sladkovodnem ribištvu (Uradni list LRS št. 26-95/54) je okrajni ljudski odbor Kranj na seji Okrajnega zbora dne 21. oktobra 1955 sprejel

ODLOK

o proglasitvi potoka Besnice s pritoki in dela Tržiške Bistrice za gojitveni vodi

1. člen

Potok Besnica od izvira do izliva v Savo z vsemi pritoki in Tržiška Bistrica od izvira do »Lenartovega tolmana« pod Jelendolom se razglasita za gojitveni vodi.

2. člen

V teh vodah je prepovedano vsako onečiščenje z odlaganjem listja, šibja, smeti in drugih odpadkov ter puščanje rac in gosi v vodno strugo. Zabranjeno je tudi vsako lovljenje rib.

3. člen

Vse tehnične gradnje ribiškega društva, ki so zgrajene po odobrenem načrtu, se morajo čuvati ter je vsaka samovoljna odstranitev prepovedana.

4. člen

Prebivalci vasi Sp. Besnica smejo ob suši zajemati vodo iz poiočka »Prdež« za potrebe svojega gospodarstva.

5. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kanuje, kdor:

1. onečišča gojitvene vode z odlaganjem listja, šibja, smeti in drugih odpadkov;
2. pušča v vodno strugo race in gosi;
3. samovoljno odstrani tehnične gradnje ribiškega društva, ki so zgrajeni po odobrenem načrtu.

Kranj, dne 21. oktobra 1955
Št.: I/1-695/1-55

Predsednik:

Miran Košmelj, l. r.

ODLOČBA

o imenovanju razlstitvene komisije za območje občin Cerklje in Tržič

Na podlagi 18. člena temeljnega zakona o razlstitvi (Uradni list FLRJ, št. 28/47) je Okrajni ljudski odbor Kranj na skupni seji obeh zborov dne 21. oktobra 1955 imenoval

RAZLASTITVENO KOMISIJO

za območje občin Cerklje in Tržič

v naslednji sestavi:

predsednik: dr. Ogrizek Marjan, sodnik Okrajnega sodišča v Kranju,

član: Brejc Miro, odbornik okrajnega zbora.

Tretjega člana določi pristojni občinski ljudski odbor izmed odbornikov občinskega ljudskega odbora.

Člana se o imenovanju obvestita s to odločbo.

Št.: I/1-583/2-55

Kranj, dne 21. oktobra 1955

Predsednik:

Miran Košmelj, l. r.

Izvolitev sodnika za prekrške pri Obč. ljudskem odboru Tržič

Občinski ljudski odbor Tržič je na seji dne 21. oktobra 1955 izvolil **Cernigoja Jožeta**, roj. 15. 3. 1923., uslužbenca Uprave stanovanjske skupnosti, za občinskega sodnika za prekrške.

Dopisujte

v „Tržiški vestnik“

Vzgojni problemi

Mira Hiršel:

Naš otrok je živčen

Na splošno smo vsi zelo slabo poučeni o živčnosti otrok. Mnogokrat sploh zanihamo, da morejo biti otroci živčni, češ, da so le sitni, razvajeni, trmasti in podobno. Prestopke živčnih otrok največkrat razumemo popolnoma zgrešeno in jih hočemo prepričati s popolnoma nepravilnimi vzgojnimi ukrepi.

Resnica pa je, da tudi otrokom obole živci ali živčni sistem, kar zelo resno vpliva na njihovo duševno življenje. Če take otroke pravilno vzgajamo že od rane mladosti, lahko zelo ublažimo pojave živčnosti; zaradi nepravilnega ravnanja s takimi otroki pa njihovo stanje še poslabšamo, celo v taki meri, da je v nevarnosti otrokovo življenje. Vsekakor je zelo koristno, da poznamo glavne znake, vzroke in posledice otrokovih živčnih motenj, da se bomo te bolezni lahko obvarovali ali pa jo uspešno zdravili.

Vzroki otrokovih živčnih obolenj so prirojeni ali pridobljeni. Prirojene živčne motnje povzročajo predvsem razne zastrupitve, okužitve in nepravilen razvoj plodu v materinem telesu na sploh. Živčne motnje pa otrok lahko tudi pridobi in sicer zaradi raznih bolezni, zaradi napornega dela, težkega življenja itd.

PRIROJENE ŽIVČNE MOTNJE

a) Najtežje posledice na potomstvo ima spolna bolezen sifilis. Sifilis povzroča velike

poškodbe v otrokovem telesu že pred njegovim rojstvom. Velikokrat rodo sifilistične matere prezgodaj, rodo tudi mrtve otroke. Otroci takih mater so večinoma tako slabotni, da ne prežive niti svojega prvega življenjskega leta. Če pa ostanejo živi, so silno slabotni in so nagnjeni k raznim boleznim, zlasti pa bolehalo na živcih.

b) Tudi alkoholizem in tuberkuloza sta lahko vzroka živčnosti otrok. Ti bolezni se sicer ne dedujeta, toda potomci pijači vdan in tuberkuloznih staršev podedujejo nagnjenje za živčna obolenja. Alkoholni in tuberkulozni strup zastrupljata spolne celice staršev. Poudariti je treba, kako silno škodljivo vpliva na otrokov živčni sistem spočetje v pijanem stanju. Starši bi tudi morali paziti, da bi otrok ne bil spočet takrat, kadar so živčno preveč utrujeni, kadar so bolni ali njihov organizem izčrpan.

c) Tudi potek nosečnosti je velikega pomena za potomstvo. Nepravilen razvoj plodu vsekakor vpliva na otrokov pravičen razvoj. Izrednega pomena je higiena noseče matere. Pazi naj tudi na pravilno prehrano, svež zrak, na pravilno odmerjeno delo in počitek ter na okolje, ki vpliva pomirjevalno na živce noseče matere. Varuje naj se alkoholnih pijač in kajenja.

(Nadaljevanje sledi)

Poročilo o poslovanju obrtne delavnice „Pletilstvo“ za I. 1954

Obrtna delavnica zaposluje povprečno po 4 delavke in honorarnega računovodjo. Bori se s težkočami zaradi silne konkurence industrije. Ima skrajno zastarele stroje, ki omogočajo samo enostranske izdelke. Delavnica je morala plačevati prometni davek, katerega je industrija bila oproščena, povrh je januarja 1954 morala po višji odredbi znižati

ti cene izdelkom za 35%, regres pa je prejela 15% samo za surovine, ne pa tudi za delavce, socialno zavarovanje in pomožni material, amortizacije itd. To je povzročilo, da je podjetje zaključilo poslovanje z izgubo. Kolektiv pa je soglasno sklenil, da izgubo poravnava v celoti sam v teku leta 1955.

Bilanca na dan 31 decembra 1954:

Aktiva:

Osnovna sredstva	210.360
Izločena in druga inv. sredstva	114.674
Skupna obratna sredstva	529.008
Kupci	189.310
Izguba	132.722
Skupaj aktiva	1.176.074

Pasiva:

Sklad osnovnih sredstev	210.360
Razni skladi	98.987
Viri obratnih sredstev	572.156
Dobavitelji	224.949
Razne obveznosti	68.622
Skupaj pasiva	1.176.074

Dopisujte
v „Tržiški vestnik“!

Tradicijska

TRŽIŠKEGA ČEVLJARSTVA

(Nadaljevanje)

ČEVLJARSKI CEH

Najstarejši uradni dokument, ki dokazuje, da je bil med šestimi tržiškimi cehi tudi čevljarški, je ohranjena pisna knjiga vajencev čevljarške stroke. To vpisno knjigo sva s pokojnim Leopoldom Valjavcem, ki je bil leta 1941 tajnik Združenja obrtnikov v Trzinu, dne 27. IV. 1941, dan pred začetkom uradovanja nemškega obrtnega komisarja, rešila iz zadržane omare.

Ustnovne letnice čevljarškega ceha omenjena knjiga ne navaja. Zapiski so v nemškem jeziku in se začnejo z 11. junijem 1751. Prvi zapisek govori o učni dobi in oprostitvi mojstrskih sinov. Nato sledi vpis, da je dne 1. avgusta 1751 mojster Alois Mally vdinjal mojstrovega zakonskega sina Kambrusa Bartholomäusa (Jerneja) za 2 leti, plačal pristojbino itd. Med vpisi najdemo imena mojstrov Matevž Galenberg, Gašper Kanižar, Nikolaj Poprijan, Georg (Jurij) Dobrin, Jakob Oblak itd. Jurij Dobrin se omenja že v letu 1754. Zanimivo je, da od leta 1807 do leta 1812, to je v letih francoske okupacije, ni v knjigi nobenega vpisa. Nato sledi še vpisi sprejemanja in oprostitve (Freisprechung) vajencev ter imena mojstrov Gregor, Franc in Florijan Dobrin, Tomaž in Peter Mauc, Urban Globočnik, Martin Sarabon, Silvester Klobčaver in drugi. Mnogi od navedenih so bili tudi predsedniki zadruga oziroma cehovski mojstri, najdalj časa Josef Megušar. Vpisi se nehalo 1. 1857.

Začetek obrtniških cehov sega že v 10. oz. 11. stoletje, ko so se obrtniki posameznih strok začeli naseljevati po mestih, kjer jim je oblast dovolila s posebnimi pravicami, da so si smeli uravnati svoje obrtniško življenje. Vsaka stroka se je združila v svoj ceh, ki mu je načeloval predsednik (Vorsteher) ali cehmojster. V lepi, umetniško izdelani cehovski skrinjici (Zünfftade) so bili shranjeni važni dokumenti, razne listine, pravila in skupna blagajna. Dalje je imel vsak ceh svojo zastavo s sliko svojega cerkvenega patrona. Cehovska pravila so določevala število mojstrov, pomočnikov in vajencev po krajevni potrebi in tudi cene izdelkom. Mojster, ki se ni držal pravil ali izdeloval slabo blago, je bil izključen iz ceha. Pravila, ki so bila za različne cehove precej enaka, so določevala podporo bolnim tovarišem, vdovam po umrlih mojstrih, mesečne pristojbine itd. Z gorečimi svečami v rokah so se pripadniki ceha pod svojo zastavo udeleževali vseh procesij in pogrebov umrlih mojstrov, njihovih družinskih članov, pomočnikov in vajencev.

Sedež ceha (Zunft) je bil »herberg«, to je gostilna, kjer je bil v kakem »ekstracimru«

cehovski inventar, skrinja, združni grb itd. Na »herbergu« so bila ob zato določenih dnevih, čevljarji n. pr. prvo nedeljo v mesecu, vpisovanja in oprostitve vajencev, sestanki in seje cehovskega odbora itd. Herbergi tržiškega čevljarstva, ki so ga proti koncu 19. stoletja že preimenovali v čevljarstvo zadrugo, so bili v raznih tržiških gostilnah n. pr. na Skali, pri Kodru, pri Pelarju, Basteljnu, Lončarju in za časa bivše Jugoslavije več let v meščanski šoli.

Pravila tržiškega čevljarstva, ki so bila ob zato določenih dnevih, čevljarji n. pr. prvo nedeljo v mesecu, vpisovanja in oprostitve vajencev, sestanki in seje cehovskega odbora itd. Herbergi tržiškega čevljarstva, ki so ga proti koncu 19. stoletja že preimenovali v čevljarstvo zadrugo, so bili v raznih tržiških gostilnah n. pr. na Skali, pri Kodru, pri Pelarju, Basteljnu, Lončarju in za časa bivše Jugoslavije več let v meščanski šoli.

Cerkvena zaščitnika vseh čevljarstev, tako tudi tržiškega, sta bila brata Krispin in Krispinijan (25. 10). Bila sta čevljarja in sta imela že v Rimu lastno delavnico. Vneta za razširjanje krščanstva sta se pridružila spremstvu škofa Dionizija, odšla s njim v Galijo (Francijo) in se naselila v mestu Soissons. Ker so bili premožni meščani krščanstvu sovražni, sta iskala stikov s preprostimi, revnejšimi sloji. Ubogim sta dajala čevlje celo brezplačno, pri tem pa v delavnici pridno oznanjala krščanstvo. Ko je leta 287 prišel rimski cesar Maksimijan v Soissons zatirati krščanstvo, so prijeli tudi Krispina in Krispinijana ter ju kot nevarna zapeljivca ljudstva privedli pred cesarja, ki ju je obsodil na smrt. Bila sta bičana in nato obglavljena. Krispinova slika, ki je visela na naši muzejski razstavi v dvorani hotela Pošta leta 1954, je bila last našega starega mojstra pok. Jan. Mehleta. Krispinova slika je bila tudi na bivšem banderu tržiškega čevljarstva ceha iz leta 1878, kakor tudi na zastavi čevljarstve zadruga iz leta 1931, katere je še ohranjena.

Jedro vsakega, tudi tržiškega čevljarstva ceha, so tvorili v prvi vrsti mojstri. Pod varstvom ceha so bili tudi pomočniki, vajenci, družine mojstrov, vdove itd. Starejši ljudje se še vsi lahko spominjamo, kako so mojstri svetili okrstah pokojnim članom ceha.

Kot sem že omenil, so tržiški čevljarški ceh že pred pol stoletjem preimenovali v čevljarstvo zadrugo, kasneje pa v Združenje čevljarstev mojstrov v Trzinu, katero je prenehalo leta 1941, ko se je formiralo skupno združenje obrtnikov v Trzinu. Svoj uradni prostor je dobilo v hiši Koroska 1, kjer nas je zalotila okupacija, ki je napravila konec tradicionalnemu čevljarstvu cehu v Trzinu.

(Nadaljevanje sledi)

BRATKO KREFT

„CELJSKI GROFJE“

Drama iz življenja srednjeveških fevdalcev, katerim so tlačanili naši predniki

Gostovanje Prešernovega gledališča v ponedeljek, dne 19. decembra 1955

OB 16. URI ZAKLJUČENA PREDSTAVA ZA GIMNAZIJO

IN VIŠJE RAZREDE OSNOVNIH ŠOL

OB 20. URI — IZVEN

Režija: JOŽE BABIČ k. g.
Scena: RIJAVEC ing. VLADOKostumi: Po načrtih MIJE JARČEVE
Last Celjskega gledališča

Herman II., grof Celjski, Zagorski, Ortenburški, hrvatsko-slavonski ban itd.	Janez Fugina
Friderik, njegov sin	Jože Prislov
Barbara, kraljica ogrska, njegova hči	Angelca Hlebcetova
Ulrik, sin grofa Friderika iz zakona z Elizabeto Frankopanko	Slavko Belak
Veronika, druga žena Friderikova	Helena Skebetova
Jošt von Helfenstein, poveljnik celjskih čet	Janez Grašič
P. Gregor, minorit, Hermanov dvorni kaplan	Mirko Cegnar
Eneas Silvius Piccolomini, osebni tajnik državnega kancelarja Schlicka	Jože Kovačič
Sodnik	Melod Mayr
Pravdač	Jože Zupan
Orožar	Jardo Gogala
Padar	Marijan Berger
Pekovski mojster	Lado Stiglic
Trgovec	France Trefalt
Guardijan celjskih minoritov	Jela Vajt
Dekle	Anka Cigojeva

Vojaki

Godi se v doljnem celjskem gradu leta 1428, ko je divjala na Češkem vojna s husiti in je bila nemška država v velikih homatijah kakor vsa ostala Evropa. Anglija je bila v osvojevalni vojni s Francijo, kjer se je v istem letu pojavila devica Orleanska.

Inspicient: TONE DOLINAR
Razsvetljava: STANE KROPARTehnično vodstvo: VLADIMIR ŠTIGLIC
Odrski mojster: JANEZ KOTLOVSEK

Predprodaja vstopnic od 90 din navzdol v pisarni Turističnega društva

V zavesti slovenskega ljudstva so se tekom stoletij povečale nekatere predstave in zadobile povsem občenarodni ter občečloveški značaj. Med take podobe sodi tudi hčerka štajerskega kaštelana Veronika z Desenic. Da se je zgodba o kmetici, ki je hotela postati kraljica, tako razširila, je pripisati samo temu, ker je v podzavesti tlačnega človeka vedno živela demokratična težnja po enakosti. Zato je tudi slovenski pisatelj, izpovedovalec ljudskih teženj, kaj rad segal po tej snovi. Ne samo Valvasor in za njim Dimic, tudi Prešeren je ni prezrl (»Vi-harjev jeznih mrzle domačije...«). V pripovedni obliki je prva obravnavala snov Josipina Turnograjska. Tudi utemeljitelj slovenske epike Josip Jurčič je napisal tragedijo Veronika Deseniška (upriz. 1892). Bržčas pod njegovim vplivom se je lotila iste snovi Mara Gregoričeva, ki je motiv akomodirala na tržaško politično stvarnost v duhu obnovljenih pozno ilirskih teženj. Med tem, ko je Jurčič pisal svojo tragedijo pod vtisom čisto osebnih doživetij s Kravjaka in v duhu Levstikovega demokratizma, je nastala Zupančičeva Veronika Deseniška iz nekakšne nostalgije za izgubljeno slovensko državnostjo, ki naj bi jo po njegovem uresničili prav Celjani. To nostalgično hrepenenje je bilo vsekakor porojeno nad protislovno tvorbo »domovine Srbov, Hrvatov in Slovencev«, v kateri »najmlajši brat« ni našel tistega mesta, ki mu pripada. Že štiri leta kasneje v času integralomanije pa je Novačan napisal prvi del svoje Celjske kronike z naslovom Herman Celjski, v katerem je oznanil v dramatski obliki povsem zgrešeno idejo o »jugoslovanski državi«, da bi s tem podprl idejo o »troednem narodu«.

Za Bratka Krefta se je vprašanje slovenske državnosti in narodnosti porajalo v čisto drugačni luči. Zato je bil prav on tisti, ki je potegnil mitično idealistično tenčico s celjske ostaline in odkril slovenskemu ljudstvu in njegovim interesom sovražne ljudi. Motiv idilične Veronike, ki je pri vseh prej omenjenih oblikovalcih v središču pozornosti, je postal drugoten, v ospredje dogajanja pa je postavil Pravdača — rezonerja in z njim revolucionarno poantiral notranje protislovje fevdalnega razreda na začetku svojega moralnega in družbenega razkroja. Zato so Celjski grofje Bratka Krefta zgodovinska drama čisto posebne vrste. To je drama o agoniji propadajočega razreda, ki ni sam kriv, da je propadel (kakor propade tragični junak), temveč propade po logiki zgodovinske nujnosti razvoja. Tudi Veronika in Pravdač ne propadeta kot tragična junaka zaradi neke krivde, saj po človeških merilih nista ničesar zakrivila, temveč propadeta v konfliktu z razredom, ki si razredno, to je plemiško kroji pravico. Skratka, propadla sta zato, ker je bil njun »osebni red stvari« v nasprotju s »splošnim redom stvari«.

(Iz Gled. lista PG)

Prof. Simon Milač

Lešani nekdanj in danes

Doslej smo spremljali nastanek, razvoj in socialno strukturo Leš.

V drugem poglavju bomo sledili zgodovini Leš v tisti obliki, ki zadeva skupnost na cerkvenem, političnem, gospodarskem in prosvetnem področju.

I.

V cerkvenem oziru so Leše prvotno in skozi stoletja spadale pod Radovljico. Radovljška župnija obstaja že od leta 1323.

Slovenski zgodovinar Josip Gruden pravi, da je za gorenje Posavje bila Radovljica ne samo prva, temveč dolgo časa tudi edina župnija (Zgodovina slovenskega naroda, str. 156).

Prof. Franc Kidrič pa omenja, da je pod Radovljico spadalo več okolišev, ki tvorijo danes samostojne župnije: tako do l. 1780 Leše s Palovčami in Pirašico; do l. 1783 Rodine z Vrbo, Bregom, Selom, Žirovnico, Zabreznico, Breznico, Doslovičami, Smokučem in Studenčami; do 1783 Begunje s Poljčami, Zgošami, Zapužami in Dvorsko vasjo; do 1787 obe Lipnici, ki sta takrat prišli pod Kamno gorico; do 1787 še Lesce s Hlebcami in Hrašami (Prešerni od konca 15. do srede 19. stoletja, Čas. za slov. jezik, književnost in zgodovino VI (1927) str. 165).

Od Radovljice zavisne župnije so pa bile: Mošnje, Bled, Gorje in Zasip. Ravnotako so bili zavisni vikariati: Dovje, Kranjska gora in Srednja vas v Bohinju. (Gruden, Cerkevne razmere med Slovenci v XV. stol., str. 54.)

Radovljška fara je torej bila zelo razsežna. Zaradi svoje razsežnosti se je delila v dva dela, in sicer radovljškega po gorenjski ravnini in begunjskega pod gorami. Med »Podgorce« štejemo vasi Mlako, Sv. Lucijo, Srednjo vas in Slatino. Leše so bile s »Podgorci« vred skozi stoletja oskrbovane po duhovnikih iz Begunj.

V Lešah so častili apostola Jakoba starejšega. Kakor poročajo kranjski zgodovinar Valvazor, so v Lešah v njegovem času (17. stol.) obhajali patrocinij (cerkv. žegnanje ali semenj) v nedeljo pred praznikom sv. Simona in Jude (Ehre, Pfarre Radmannsdorf, str. 793). Od l. 1827 pa semenj pade na Jakobovo nedeljo.

L. 1664 je bila dograjena majhna, ozka in nizka kapelica. Stala je do leta 1808, ko so jo začeli rušiti in graditi današnjo cerkveno stavbo.

Nekaj let zatem je bil postavljen tudi stolp. To spričuje letnica (1668) na južni strani ob urni plošči. Prav tako je bilo v tem času okrog cerkvice osnovano pokopališče. Vzhodni zid nasproti Cvenklju in Okornu je še prvoten. Drugod so pa pokopališče razširili (1840) in se pozna, kje je zid mlajši. Tudi mrtvašnica je bila tega leta postavljena.

Poznani kronist Jos. Lavtjar piše, da je bila 1745 ustanovljena v Lešah duhovniška služba, podrejena župniji Radovljica (Zgodovina župnij in zvonov v dekaniji Radovljica, Ljubljana 1897).

S tem seveda na rednega duhovnika v Lešah še ni bilo mogoče misliti, dokler zanj ni bilo preskrbljeno stanovanje in niso bile urejene potrebne življenjske možnosti.

V ta namen so župljani iztrebili med Močivnicami in Dovom zaraščeni svet in zemljo preorali. S tem je nastala takozvana »Farovška njivica«, ki jo ljudje še danes po 200 letih poznajo kot »Nivco«, čeravno že davno več ne služi svojemu namenu.

L. 1767 je namreč zadela Leše velika naravna katastrofa. Bržkone se je utrgal oblak. Silne množine vode so se valile s pobočja Dobrče proti vasi. Razbesnelo vodovje je trgalo bregove in rušilo skale ter z njimi zasulo »Njivico« ter ves okolni svet. Na to spominja še danes votivna slika v cerkvi sv. Jurija nad Bistrico. Tudi naziv »Hudi graben« in »Vuženkov kamné« pričajo o tem. Na tem zaprodanem svetu danes raste trnje, jelševje in leščevje, v prejšnjem stoletju so pa tu stali mogočni hrasti.

»Za izgubljeni svet« »Njivice« so ljudje iztrebili na drugi strani vasi nov predel, kjer je nastala »Farovška Novina«.

14. maja 1763 je neki Eberhard Valter s tovariši podpisal listino in položil glavnic v prid lešanski cerkvi. V poznejših časih je njemu sledilo še nekaj drugih dobrotnikov.

Ko je bilo leta 1768 še postavljeno na današnjem mestu pritlično župnišče, so bili pogoji za vselitev prvega rednega duhovnika dani. To je bil Volbenk Gogala, doslej župnik v Pišecah na Štajerskem. V Lešah je ostal od 1769 do 1774.

Gogalov naslednik je bil Jakob Magušar (1776 do 1794). Dosegel je, da so Lešani leta 1778 prepustili »Cerkovnico« kuratu v užitek. In to je ostala vse do leta 1946, ko je bila »Cerkovnica« razlašena.

Takratni škof Karel Herberstein je na prošnjo Lešanov, Palovčanov in Peračanov odločil, da Leše postanejo samostojna kuracija. S tem so bile razvezane stoletne vezi Leš do Radovljice. Odslej so lahko doma krščevali, poročali in pokopavali. V zvezi s tem je važno omeniti, da je kurat Magušar začel pisati matične knjige, ki poročajo o vseh rojenih, poročenih in umrlih župljanih. Mrliška knjiga (liber sepulchorum) se začne z 8. februarjem 1781. Prva vpisana umrla oseba je Neža Zupan, 48 let stara, iz Palovič št. 5. Krstna knjiga se začne s 5. januarjem 1783. Poročna knjiga ima prve vpisane novoročence leta 1799.

Isti škof je leta 1780 odredil nadzidavo pritličnega župnišča v nadstropno stavbo. O tem priča napis, vklesan v ka-

men iz zelenega vulkanskega groha. Pri neki poznejši prezidavi je bil kamen zgubljen. Lani so ga našli v ruševinah in je sedaj vzdignjen v notranjosti župnišča. To je najstarejši ohranjeni zgodovinski spomenik v Lešah.

Drugi spomenik je nagrobna plošča vikarja Antona Resmana (1806—1822), vzdignjena v cerkvenem zidu ob vratih na desni strani. Plošča nas spominja, da je on namesto stare cerkvice postavil (1808—1810) današnjo lešansko cerkev.

V času 1827—1830 je v Lešah pastiroval Jakob Prešeren, stric velikega slovenskega pesnika iz Vrbe. Prišel je v Leše iz Borovnice, odšel pa je v pokoj na Šmarno goro.

Od njegovih naslednikov naj omenim Antona Smrekarja (1854—1877), ki je postal leta 1862 prvi samostojni župnik v Lešah (doslej zavisen od Radovljice).

Ob njegovem času je nastal (23. 3. 1870) v Lešah prvi velik požar. Ogenj je izbruhnil v spodnjem koncu vasi in upepelil 8 hiš. Zažgal je pri Mobiju Tavčarjev Peter.

Smrekarju je sledil Alojz Kumer (1877—1883). Bil je zelo vnet za prosveto in izobrazbo ljudstva. V župnišču je odprl zasilno šolo in sam poučeval otroke in odrasle. Imel je v tem pogledu lepe uspehe, saj so do tedaj Leše šteli malo pismenih ljudi.

Leta 1909 so Leše dobile novo pokopališče. Postavljeno je bilo v »Ulicah« na Cajhnovi njivi. Staro je bilo močno izrabljeno. Pa tudi sanitarne oblasti so pritiskale, da se pokopališče prenese ven iz vasi. Na dan 18. novembra 1909 je bilo po tedanjem radovljškem

dekanu Novaku novo pokopališče slovesno izročeno svojemu namenu.

Novo pokopališče je sprejelo prvega mrliča prav kmalu. Bil je to Šimnovčev otrok iz Palovč. Njemu je sledil prvi odrasli, namreč Svob Franc (Frona), zadet od srčne kapi.

Ob času župnikovanja Tržičana Mateja Ahačiča je nastal (25. 5. 1924) drugi velik požar v Lešah. Ogenj je nastal na Golmerjevem podu ob petih popoldne. Ker je pihal jugozapadni veter, je bila nevarnost, da pogori vsa vas. Žrtev ognja sta poleg Golmerjevega poda postala tudi Mobijev hlev in Mrdovtova hiša. Spricho silne vročine so se užigale tudi Znidarjeva hiša, Slosarjev hlev, Tavčarjeva in Golmerjeva hiša in Petrovčičev hlev, a so ljudje pravočasno pogasil ogenj. Mnogo so k udušitvi ognja primogli sosednji gasilci. Gasilci iz Begunje so bili v 15 minutah na mestu, tržiški gasilci ne dosti pozneje.

V tem času je bil postavljen spomenik padlim vojakom iz prve svetovne vojne. Zgrajen je preprosto iz betonskega materiala in na njem vklesanih 7 imen vojnih žrtev. Postavljen je ob cerkvenem zidu levo od vhoda.

Včasih so Lešani radi romali na Sv. Višarje, h Gospe Sveti in v Glinje na Koroškem. Doma pa so obiskovali sv. Valentina v Hudenčicah, sv. Katarino v Lomu, sv. Roka na Dobravi, sv. Jošta nad Kranjem in Marijo Udarjeno v Ljubnem.

Nova doba po prvi svetovni vojni in državne meje v neposredni bližini so vplivale na mišljenje vaščanov. Dolga romanja so »zaspala« in moderni način življenja je povzročil, da je le redko kdo še vzel romarsko palico v roke.

(Nadaljevanje sledi)

NOVE KNJIGE

Josip Kalinikov: **Zenske in menihi** I, II; 1800 din polusnje 2300 din. Prevedel Rudolf Kresal, opremil Maksim Gaspari.

France Bevk: **Pastirci**; broš. 110 din, kart. 130 din.

Alphonse Daudet: **Tartarin iz Tarascona**; broš. 320 din, ppl. 390 din.

Desanka Maksimović: **Pomladna pesem**; broš. 75 din, kart. 90 din.

KINO

17. do 19. decembra: Film grško - jugoslovanske koprodukcije **Dva zrna grozdja**.

20. do 21. decembra: Angleški film **Očka, vrni se!**

23. do 26. decembra: Francoski film v barvah **Grof Monte Christo I. del**.

27. do 28. decembra: Angleški film **Nanuk s severa**.

29. do 30. decembra: Ameriški risani film v barvah **Alice v čudežni deželi**.

30. decembra do 2. januarja: Francoski film v barvah **Grof Monte Christo II. del**.

PREKLIC

Podpisana Maršanič Marija, upokojenka, stanujoč pri Sv. Neži št. 29, preklicujem besede, ki sem jih izrekla zoper stanovanjskega referenta pri ObLO Tržič Štefana Ambro-

žiča, da se pusti podkupovati pri dodeljevanju stanovanj in se mu najljepše zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

Maršanič Marija

Oglašujte v Tržiškem vestniku!

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

DOBRA BILANCA NOGOMETNEGA TEKMOVANJA

Zadnja tekma Gorenjskega prvenstva I. moštva se je končala v korist domačih in s to tekmo je bilo zaključeno tekmovalje za letošnje sezono.

Najprej bi se dotaknil I. moštva. V konkurenci za prvenstvo Gorenjske je tekmovalo 6 moštvo: Jesenice, Ločan, Medvode, Svoboda - Šenčur, Prešeren, Bohinj; Bled pa je odstopil. V tem delu prvenstva je naše moštvo vsa srečanja odločilo v svojo korist. Požrtvovalnost, uigranje in redni ostri treningi, to je bila garancija za tako velik uspeh, na katerega je lahko ponosen vsak igralec in vsi občani. Di-

ali dekletu, in le vidimo, da je to velika žrtev. Toda kdor igra z ljubeznijo do te panoge, se bo zavedal, da je predvsem važno to, da zaigra solidno. Če se spomnimo tekme na Jesenicah, moramo reči, da je bila to prava herojska borba, ki je navdušila slehernega razvajenega gledalca. To je dokaz hrabrosti, znanja in volje do zmage in tudi izvojevali so jo kljub temu, da si je Eler po nesrečnem padcu zlomil roko in zapustil deset minut pred koncem igrišče. Vsi gledalci so bili navdušeni nad tako prikazano igro, posebno pa so bili naši navijači veseli zmage. Po končani tekmi sta republiška

mu samo čestitati igralcem in trenerju Elerju. Poleg tega tekmovalja pa je prvo moštvo odigralo še 27 pokalnih in prijateljskih tekem. Bilanca tega tekmovalja je sledeča:

Dobljenih 17 tekem gol razlika 116:14.

Neodločenih 6 tekem gol razlika 14:14.

Izgubljene 4 tekme gol razlika 22:38.

Skupaj 27 tekem, gol razlika 152:66.

Torej skupaj 33 odigranih nogometnih tekem z gol razliko 178:68 v našo korist. Največji rezultat je bil dosežen 25:0 v našo korist in je to —

čeli so se veliki dnevi nogometa »plavih«. Rezultati: Bohinj 7:0, Prešeren 7:0, Svoboda 7:1, Jesenice 1:0 itd. To je znak izredno dobre forme v velikem finišu. Ni čudno, da so v jesenskem prvenstvu zasedli prvo mesto in pustili za seboj večna rivala Jesenice in Ločana za 3 oziroma 4 točke.

Od kod ti uspehi? V prvi vrsti, da so igrali drug način igre, drugo: igra je postala ostrina in srčna, dalje: pravilno vodenje moštva od strani Elerja, neumorno delo upravnega odbora, predvsem predsednika Smoleja Andreja in, kar je najbolj pozdraviti, pa požrtvovalnost in volja do zmage igračev: Primožič, Markič A., Markič M., Patarič, Štucin, Toporiš, Dornig, Zupan, Čustoič, Peternel, Zaletelj, Eler, Rustija, Mežek, Ropret, Puškarevič, Bahun. Največkrat sta nastopila za »plave« Zupan (6) in Čustoič (15) in sicer 31, sledijo Markič A. 29, Puškarevič 27 (19), Eler 25 (11), Rustija 23 (14), Peternel 22 (14), Zaletelj 21 (5), Patarič 21 (2), Markič M. 20 (8), Mežek 19 (20), Dornig 19 (—), Norčič 18 (10), Štucin 18 (2), Toporiš 15 (—), Ropret 12 (7), Kavar 5 (—), Bahun 4, Štrukelj 3, Kosmač 3, Krašovec 2, Srečnik 2, Primožič 2, Sušnik 1, Ljubič 1. Številke v oklepaju pomenijo dane gole. Najboljšo formo so pokazali: Zupan, Eler, Zaletelj, Štucin, dočim so A. Markič, Patarič, Mežek, Dornig, Čustoič zaigrali zadnja kola v zadovoljivi formi. Vsi ostali igralci pa so enkrat zaigrali dobro, drugič nekoliko slabše, kar posebno velja za Peternela. Igralec s takimi pogoji, kot je on, hiter, visok z dobrim udarcem, saj so mu pravili »črni bombardier«, ni pokazal tistega, kar smo od njega pričakovali, vendar mu manika mnogo volje do igre. Mlajše mlade moči: Krašovec, Bahun, Sušnik in Kosmač so za prvo moštvo uspešno nastopali in so nam porok, da bomo imeli mlado moštvo z dobrimi močmi. Vsi doseženi uspehi ne smejo uporabiti moštva in uprave, temveč se je treba temeljito pripraviti za pomladansko kolo. Preko zime je nujno, da si v telovadnici obdržijo kondicijo in pridobijo na gibčnosti in uspehi ne bo zostal.

Mladinci so v tem tekmovalju dosegli lepe uspehe, če pomislimo, da so v hudi konkurenci dosegli 4. mesto. V

Jesenski finalisti NK Tržič

V prvi vrsti od leve proti desni: Rustija, Zupan, Norčič, Markič, Puškarevič, Mežek. Z njimi stoje: Eler, Patarič, Štucin, Dornig, sekretar Šter, Markič, Ropret, Čustoič, Peternelj

disciplina moštva v času tekmovalja je bila na taki višini, da se je bilo bati, da tega ob zaključku ne bo več. Povedati moram, da je z nekaj izjemami tekmovalje v pogledu discipline uspešno zaključeno, saj ni bil noben igralec izključen iz igre. Nevšečnosti pa povzroča sobota, to je dan, ko mora igralec imeti počitek, ako hoče, da naslednji dan zaigra tako, kot se spodobi. Imamo nezdrav primer, da se skoraj redno neki igralec vozi ob sobotah v Kranj, vrne se pa tik pred samo važno tekmo (z Ločanom). Tak primer je sila škodljiv za vse moštvo, saj pri tem pade morala, tisti igralec pa ne more zaigrati tako, da bi bil enakovreden drugim. Mislim, da bo moral odbor v bodoče takim nezdravim pojavom posvetiti vso pozornost in jih takoj preprečiti. Če pa pomislimo, da mora igralec trenirati dvakrat tedensko, igrati ob nedeljah tekme, pa nastane vprašanje, kdaj si lahko dovoli zabave ob sobotah, katero nedeljo se lahko posveti družini

sodnika Čadež in Čeh izjavila, da je bila to tekma na višini slovenske lige. To je vsekakor laskavo priznanje. Ob sodniškem žvižgu — kar je pomenilo konec igre — so se naši igralci od veselja in radosti objemali med seboj, saj so se zavedali, kaj pomeni zmaga. Na tak način je naše moštvo zasedlo prvo mesto s tremi točkami naskoka pred Jesenicami in nam to daje veliko upanje, da to mesto obdržimo še v pomladanskem prvenstvu in na ta način preidemo v boljše tekmovalje. V pregled tabela Gorenjskega prvenstva I. moštvo:

1. Tržič	6 6 0 0 26:2	12
2. Jesenice	6 4 1 1 48:6	9
3. Ločan	6 4 0 2 32:15	8
4. Medvode	6 2 0 4 19:31	4
5. Svoboda	6 2 0 4 12:26	4
6. Prešeren	6 1 0 5 8:52	3
7. Bohinj	6 1 0 5 8:52	2

Iz tega tekmovalja je razvidno, da je bil dosežen velik napredek in uspeh ter je k te-

po »Športu« objavljeno — najvišja zmaga v Jugoslaviji.

Z nekoliko izmenjano ekipa (odhod Toporiša, Štucina, Patariča in Primožiča v vojsko) in z drugim načinom igranja so fantje zaigrali tako, kot smo pričakovali. Močni napadi za zmago so jih pripeljali na vrh. Doma in na tujem terenu so zmagovali. Za-

R A Z P I S

Komisija za razpis mesta direktorja Trgovskega podjetja »Tobak« v Tržiču pri občinskem ljudskem odboru

r a z p i s u j e

mesto direktorja za trgovsko podjetje »Tobak« v Tržiču

Pogoji: Srednja strokovna izobrazba, 5 let prakse v vodenju trgovskih podjetij, trgovski pomočnik s 5-letno prakso ali oseba z daljšo prakso pri vodenju samostojnih trgovskih poslovalnic.

Nastop službe s 1. januarjem 1956.

Pismene prošnje z navedbo dosedanjega službovanja je poslati do 20. 12. 1955 Komisiji za razpis mest direktorjev pri Občinskem ljudskem odboru Tržič.

Komisija za razpis mesta direktorja

lanskem letu niso naši mladinci nastopali. Temu vzrok je starostni staž in premajhno zanimanje odbora, po drugi strani pa velike finančne težave glede rekvizitov. Vseh tekem so odigrali 6, od katerih so tri dobili in tri izgubili. Dve tekmi sta bili izgubljeni zaradi tega, ker si niso mladinci pravočasno preskrbeli vseh potrebnih dokumentov za registracijo. Z Ločanom so igrali doma 2:2, s Svobodo pa niso nastopili in smo na ta način izgubili 4 točke. Po tekmi je Ločan vložil protest, ker je v moštvu naš igralo nekaj igralcev, kateri še niso bili registrirani. Po vsej verjetnosti bi premagali Svobodo in bi zasedli 2. mesto. Najboljši so bili: Krašovec, Kosmač, Pre-

Pionirji so najmanjši v tem tekmovanju, toda premagali so največje. Skromni, poslušni so pod vodstvom Marijana Mežaka redno trenirali in uspeh je ta, da so zasedli tretje mesto. Če se spomnim, da so igrali brez copat na mokrem terenu proti nasprotnikom, ki so imeli vsi gumijaste copate, potem moramo biti vsi kot zadovoljni s tretjim mestom. Kar zadeva kader, ga je dovolj, saj je v začetku sezone bilo do 35 pionirjev na treningih. Po prvih izkušnjah je Mežek določil 14 igralcev, ki so prišli v poštev za moštvo in so v tekmovanju bili posebno uspešni: Krč, Zupan, B. Zaplotnik, Planinc, Pogačnik, Jančič itd. Vsi ostali pa so s požrtvovalno igro doprinesli k uspehu.

Skraini čas je, da bi v Tržiču pričeli graditi stadion, saj je tako stanje, kakršno je danes, v sramoto vsej občini. Od leta 1945 pa do danes igrišče propada kljub temu, da je bilo narejeno čez 15.000 udarniških ur. Podjetja, organizacije, sindikati, LOMO, naj resno proučijo to porazno stanje in naj se na tej bazi prične resno delati, tako da dobimo štadion, kakršen pripada taki industrijski občini, kot je naša.

Za praznik 29. novembra se je odigral nogometni turnir med sindikalnimi podružnicami. To je vsekakor pozdraviti, vendar se je pojavil nezdrav pojav. Prerekanje, groba igra, kreganje — in pri-

šlo bi skoraj do razdora v moštvu, tako je izpadel ta turnir. To na škodo kluba in bi se v bodoče tekmovalo tako, da igralci I. moštva ne smejo nastopati. Pri tem se pa lahko počasti praznik s tem, da se odigra pokalna tekma in to z mnogo močnejšim nasprotnikom od našega moštva, saj ni v Tržiču nastopilo nobeno kvalitetno moštvo. Zato imejmo upanje, da se bodo fantje čez zimo dobro pripravili, da bodo spomladj zmagovali in si priborili vstop v prvo slovensko ligo, kar jim prav gotovo po prikazani igri pripada, gledalcem pa nudili prav poseben užitek.

M. Š.

Pionirji

Od leve proti desni: Zupan, Pavšek, Jagodič, Zupan, Pogačnik, Zaplotnik, Stepišnik, Mozetič, Planinc, Jančič, Krč

šeren, Tišler, Ahačič itd. V pregled tabele:

Jesenice	6	6	0	0	23:5	12
Ločan	6	4	0	2	24:5	8
Triglav	6	4	0	2	18:20	8
Tržič	6	3	0	3	13:13	6
Mladost	6	3	0	3	10:11	6
Svoboda	6	1	0	5	7:21	2
Prešeren	6	0	0	6	7:27	0

Izmed vseh iger so pokazali najboljše proti Triglavu, zmagali s 4:2 in s tem dokazali, da imamo dober kader. Pereče vprašanje je pa ravno pri mladincih disciplina. Pri treningih je bilo opaziti le ene in iste igralce, ostali niso najbolj zagrizeni in je to na škodo vsega moštva. Temu bo v bodoče treba posvečati več pozornosti in predlagam, da se za mladinsko moštvo in pionirje osnuje odbor z nalogo, da bo pravilno in vzgojno vplival nanje. Rekviziti zanje pa je vprašanje zase. Do pomladi je treba preskrbeti čevlje, ker pod takimi pogoji ni mogoče več igrati.

Oglejmo si tekmovalno tabelo:

1. Triglav	5	5	0	0	16:1	10
2. Mladost	5	3	0	2	5:4	6
3. Tržič	5	2	1	2	4:4	5
4. Naklo	5	2	0	3	8:12	4
5. Prešeren	5	1	1	3	7:5	3
6. Bohinj	5	1	0	4	2:16	2

Mladji pionirji, kar tako naprej! Posečajte redne treninge, katere bo še nadalje vodil Marijan in upanje je še za boljši plasma.

Za vsa tri moštva lahko trdimo, da so uspešno tekmovala, treba pa je vedeti, da so skromnost, disciplina in požrtvovalnost garancija za uspeh.

Kar zadeva sodelovanje z ostalimi klubi, je zadovoljivo, le funkcionarju Ločana ni šlo v glavo, da so izgubili in je dal neumestno pritožbo, da je vse graje vredno. S takimi nesramnimi gestami ne bo med klubi zblizanja. S podzvezo smo prvič v takem odnosu, kot to mora biti. Prejšnja večkratna zagrevanja so popolnoma odpadla, tako da je stanje zelo zadovoljivo. Tekmovalna komisija pri podzvezi pa premalo dela propagande. Pred kratkim se je sestel odbor za pripravo dela na igrišču. Arh. ing. Šorli in tehnik Dobrin sta si ogledala igrišče, ter bosta izdelala načrt in maketo, katero si bo vsak lahko ogledal na občnem zboru.

TVD „Partizan“ v Tržiču

Objava urnika redne vadbe

Zenski oddelki:

Vadba vsak ponedeljek in četrtek

od 5. do 6. ženska deca

od 6. do 7. ženske pionirke

od 7. dalje mladinke in članice

Moški oddelki:

Vadba vsak torek in petek

od 5. do 6. moška deca

od 6. do 7. pionirji

od 7. dalje mladinci in člani

Vsako sredo in soboto je telovadnica prosta za športne igre kot namizni tenis, odbojko in atletiko, ki se gojijo posebej. Ostale igre kot rokomet, košarka in podobno se gojijo v okviru redne vadbe.

Načelnica Konič Zora

Načelnik Kališnik Janez

Rojstva, smrti, poroke

Rojeni: Mrak Pavla, finomehanik iz Bistrice pri Tržiču, je rodila deklico; Kolman Mihaela, gospodinja iz Visoč, je rodila deklico; Januš Franciška, tovarniška delavka z Bistrice pri Tržiču, je rodila dečka; Korošec Marjeta, tovarniška delavka iz Tržiča, je rodila dečka. — Srečnim mamam čestitamo!

Umrli: Godnov Matevž, tesar iz Čadovelj pri Tržiču 87, star 57 let; Spendal Ferdinand, čevljar iz Zvirč, star 71 let. — Svojcem naše sožalje!

Poročeni: Justin Janez, pomožni kovač iz Tržiča, in Gar-

bajs Ljudmila - Zofija, bančnica uslužbenka iz Tržiča; Gros Franc, finomehanik iz Bistrice pri Tržiču, in Cankar Franciška, delavka iz Tržiča; Bohinjc Marijan, delavec iz Leš, in Ovsenik Franciška, tovarniška delavka iz Leš; Bohinjec Francišek, invalidski upokojenec iz Leš, in Tribuljak Kata, državna uslužbenka iz Zagreba; Kunaj Jožef, miličnik iz Tržiča, in Brejc Marta, tovarniška delavka iz Tržiča; Kovčič Franc, tovarniški delavec iz Podljubelja, in Grgič Veronika, ind. delavka iz Tržiča. — Mnogo sreče!

Dežurna služba v brivnicah

19. decembra: Vladimir Zibler, Trg svobode 28.

26. decembra: Mihael Godnov, Trg svobode 17.